

Σεῖς τὸ θεὸ τὸν κρύβετε μὲς τῇ βαθεῖᾳ σας τσέπη·
εἶναι γεμάτη; κάνετε μετάνοιαις ἕως κάτω,
δὲν εἶναι;... τότε τὸ Χριστὸ κάνεις σας δὲν τὸν βλέπει,
κι' εὐθὺς τὸν παραδίδετε 'στὸν Πόντιο Πιλάτο.
Τότε καμμιὰ δὲν γίνεται γιὰ τὸ Χριστὸ ἀντάρρα,
κι' ἂν ὁ Χριστὸς ἐμέθυσε, δὲν δίνετε πεντάρρα.

"Ω! ἀπὸ πόσους τ' ἄγια 'στοὺς σκύλους δὲν πετειοῦνται!
"Ω! πόσοι δὲν 'φασκέλωσαν κρυφὰ τὸν οὐρανὸ!
Καὶ πόσα χέρια ἀπ' αὐτὰ ὁποῦ σταυροκοπειοῦνται,
δὲν γδύνουν ἀσυνείδητα τῇ χήρᾳ, τ' ὄρφανὸ!
Καὶ ὅμως ἐρεθίζονται, ἂν 'λίγο ἕνας παίξει,
καὶ 'πῇ πῶς εἶπε ὁ Χριστὸς «Ἀμὰν, Χριστὲ, κι' ἄς φέξῃ.»

Θρησκείας, πολιτεύματα, καὶ ὅλα τὰ πορνεύουν,
δὲν νοιώθουν μέσα 'στὴν καρδιὰ γιὰ τίποτε ἀγάπη,
καὶ ὅχι μόνον τὸν Χριστὸ ἀλήθεια δὲν λατρεύουν,
ἀλλ' οὔτε καὶ τὸν **"Οσιρι**, τὸν **Βάαλ** ἢ τὸν **"Απι**.
Γι' αὐτοὺς καμμιὰ δὲν 'εῖσκειται ἀληθινὴ θεότης,
καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς φαίνεται σὰν ἕνας τροφοδότης.

Μακρυὰ ἀπὸ ψευδευλαβεῖς καὶ ψευδοκαλογήρους...
καὶ ὁ Χριστὸς ἂν ἔβλεπε τὴν ἀφοσίωσί τους,
ἐκεῖνα τὰ δαιμόνια, ποῦ ἔβαλλε 'στοὺς χοίρους,
βεβαίως θὰ τὰ 'πρόσταζε νὰ 'μποῦν μὲς 'στὸ κορμί τους.
Δὲν θέλει τέτοιους ὁ Χριστὸς 'στῇ γῇ ἀντιπροσώπους,
θέλει σωτῆρας, μάρτυρας καὶ λογικοὺς ἀνθρώπους.

Souris.

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ.

Ἐν τοῖς διαφόροις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1082 φύλλου τῆς
Πρωτῆς ἀνέγνων «ὀθωμανικὸς στρατὸς ἐπιπεσὼν κατὰ
τοῦ ἐν Τυρνάβῳ ποιμνιοστασίου τοῦ κ. Ἀργυροπούλου ἤρ-
πασε τέσσαρας ἵππους καὶ τετρακόσια ἐβδομήκοιτα πρό-
βατα. Ταῦτα δὲ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ καὶ ἐπὶ ἐλληνικοῦ
ἐδάφους κατὰ τὴν *Ἐφημερίδα*.» Δὲν διαμφισβητῶ τὸ
γεγονὸς ὡς μὴ λαβὼν χώραν· ἐπειδὴ δυστυχῶς εἶναι
γεγονός· οὐχὶ δὲ τὸ πρῶτον ἐστὶ δυστυχέστερον, οὐδὲ τὸ
δεύτερον, οὐδὲ τὸ τρίτον. Πλειστάκις τὰ τοιαῦτα συνέ-
βησαν, καὶ ὡς μὴ ὤφειλε θὰ συμβαίνωσιν· εἶναι ἀπόρ-
ροια τῆς Κουμουνδουρείου ὀροθετικῆς μας γραμμῆς· αὐ-
ριον δὲ θὰ μᾶς ἀρπάσῃ ὁ ὀθωμανικὸς στρατὸς καὶ ἄνδρας
καὶ γυναῖκας καὶ τέκνα, οὐχὶ ἐκ τῶν χωρίων, ἀλλὰ καὶ
ἐξ αὐτοῦ τοῦ Τυρνάβου τῆς στρατηγικῆς Θεσσαλικῆς πό-
λεως μας. Εἶπεν ἐν τῇ συμβάσει ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις
ὅτι ἡ ὀροθετικὴ γραμμὴ διὰ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους *Κρι-
τῆρι* θὰ διέρχεται· καὶ οἱ πολιτικοὶ μας γεωγράφοι ἐδέ-
χθησαν ὅρος *Κριτῆρι*. Ποῦ εὗρετε, κ. πολιτικοὶ καὶ στρα-
τιωτικοὶ, ὅρος *Κριτῆρι*, καὶ παρεδέχθητε γραμμὴν ὀρο-

θετικὴν ἐλαττωματικωτάτην, ἐπικρεμαμένην ὡς δαμό-
κλειος σπάθη ἐπὶ τὴν Λάρισσαν καὶ τὸν Τύρναβον, ἐκ
τῶν παραθύρων τῶν οἰκιῶν τοῦ ὁποίου διακρίνονται τὰ
ἐπ' ὧμου ὅπλα τῶν φρουρῶν Τούρκων; Εὐρομεν, ἀπαντῶ-
σιν ἤδη οὗτοι, ἐνθα εὖρον καὶ οἱ κ. δημοσιογράφοι μας
τὸ ποιμνιοστάσιον τοῦ κ. Ἀργυροπούλου. Πόσον θαυμά-
σιοι γεωγράφοι εἴμεθα! *Κριτῆρι* ὀνομάζουσιν οἱ ἐν Τυρνά-
βῳ καὶ τοῖς περίξ ἄκραν (*ἀκρωτήριον*) ὄρους καλουμένου
κοινῶς *Λουσφάκι*, ἀπολήγουσαν εἰς τὴν Τυρνάβειον κοι-
λάδα, ὡς τὰ ἀκρωτήρια εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ οἱ πολλοὶ
πολιτικοὶ μας ἐξέλαβον τὴν ἄκραν ταύτην ὡς ὄρος κα-
τάλληλον πρὸς στρατηγικὴν γραμμὴν· ὅπως καὶ τινες δη-
μοσιογράφοι μας ἐξέλαβον τὸ παρὰ τὴν ὀροθετικὴν γραμ-
μὴν μικρὸν χωρίον *Ἀργυροπούλι*, πλησίον τοῦ ὁποίου
ἐγένετο ἡ ἀρπαγὴ τῶν προβάτων, ὡς ποιμνιοστάσιον τοῦ
κ. Ἀργυροπούλου. Οὐδὲν ὅμως δὲ ἄπορον καὶ νὰ ἐρωτήσῃ
τις τίνος Ἀργυροπούλου τοῦ βουλευτοῦ Ἀλμυροῦ ἢ Ἀν-
δρου; Ὡστε ὡς βλέπετε, φίλε κ. Γαβριηλίδη, εἴμεθα
γεωγράφοι, ἰδίᾳ τοῦ τύπου μας, ἀγεωγράφητοι, μοναδι-
κοὶ εἰς τὸ εἶδός μας· πλάττομεν ὄρη καὶ μεταβάλλομεν
θαυματουργοῦντες τὰ ὄρη εἰς βουλευτάς.

Νέηλυσ.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΙΑΤΡΩΝ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ἀξιότιμε κ. συντάκτα τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**,

Τῆς συζητήσεως ληξάσης ὁ καθηγητὴς κ. **Μαγγίνας**
ἀνέγνω διατριβὴν «περὶ ὀστεώματος ἐμμίσχου κατὰ τὴν
σαρκώδη ὑπερφάν εἰς γυναῖκα 30 ἐτῶν.» Μετὰ τὴν ἱστο-
ρίαν τῆς ἀρρώστου καὶ τὴν ἐπιτυχὴ αὐτῆς ἐγχείρησιν,
δι' ἧς ἐξηρέθη ὁ ὄγκος, δν καὶ ἐπιδεικνύει σπάνιον πάν-
τως εἰς τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου, ὁ ἐπιμελέστατος χει-
ρουργὸς ἐκθέτει ἐν συνόψει διαφόρους σκέψεις περὶ τῆς
πιθανῆς τούτου ἀρχικῆς παραγωγῆς. Ἐνῶ ἡ ἀκριβὴς μι-
κροσκοπικὴ ἐξέτασις δείκνυσιν ὀστέωμα ἐντεθλακισμένον
καθαρῶτατα φαινόμενον, αἱ ἐξηγήσεις αἱ διδόμεναι διὰ
τὴν γένεσιν τῶν ὀστεωμάτων τούτων ὑπὸ τῶν διασῆμων
Virchow καὶ *Cohnheim* δὲν φαίνονται ἐπαρκεῖς ὡς πρὸς
τὴν παραγωγὴν τούτου. Τέλος δὲ ἔκρινε τὸν ὄγκον τοῦ-
τον ὡς πολλοῦ λόγου ἄξιον καὶ πρωτότυπον εἰς τὸ εἶδός
του, μὴ ἀναγραφόμενον μέχρι τοῦδε ἐν τῇ ὀγκολογίᾳ

Μετὰ τὸν κ. Χατζημιχαῆλιν παρατηρήσαντα τινὰ ἐπὶ
ἐπιστημονικῶν τινῶν ὅρων ἐπὶ τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ.
Μαγγίνα, ὁ ὑφηγητὴς κ. **Χασιώτης** λαμβάνει τὸν λό-
γον, καὶ ἀνακοινοῖ τῷ συνεδρίῳ σπουδαιοτάτην μικροσκο-
πικὴν μελέτην «περὶ τοῦ ἀξονικοῦ κυλίνδρου τῶν νεύ-
ρων.» Ἐν ταύτῃ, διὰ βραχέων ἀναπτύξας πάσας τὰς
μέχρι σήμερον ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου ἐργασίας καὶ
μετ' ἐπιστημονικοῦ θαρρύους ἐλέγχων αὐτάς, συνάγει ἐκ
τῶν στενῶν αὐτοῦ μελετῶν τὰ ἐξῆς: Ὁ ἀξονικὸς κύλιν-
δρος εἶτε εἰς τὰς γυμνάς, εἶτε εἰς τὰς μυελοφόρους νευ-